

umulig. Jeg tror, at denne Erfaring have vi alle sammen gjort, og at Stemningen her i Fjor noksom viste, at alle vare villige til at dele Forslaget saaledes, at man tog Ansvarslovgivningen for sig og Understøttelseslovgivningen for sig. Dette skete ved Afstemningen i Fjor, og hvad der foreligger til Behandling i Dag, er saaledes kun en Ansvarlighedslovgivning og i Virkeligheden ikke en Understøttelseslovgivning.

Jeg skal ikke her komme ind paa at gennemgaa hele Lovforslaget, det anser jeg ikke for fornødent. Jeg tror sikkert, at dette Tings ærede Medlemmer fra tidligere Forhandlinger ere klare over, hvad Forslaget gaar ud paa. Jeg skal derfor blot minde om, at dette Forslag i sine Hovedtræk gaar ud paa at paalægge Arbejdsgiverne i visse Virksomheder et Ansvar over for deres Arbejdere. Disse Virksomheder ere nævnte i Lovforslagets § 4, og det er jo en Selvfølge, hvad der ogsaa staar i Lovforslaget, at Arbejdsgiverne i disse Virksomheder kun, saafremt de drive dette Arbejde som Næringsvej, have Ansvar over for deres Arbejdere. Det staar udtrykkelig i Lovforslaget, at det skal være som Næringsvej, disse Virksomheder drives. Graver f. Eks. en Landmand en Dæmning eller Kanal paa sin Mark, kommer han derfor ikke ind under Lovforslaget; men hvis derimod en Mand driver Dæmningsarbejde eller Kanalarbejde som Næringsvej, falder han ind under Lovforslaget og faar Ansvar over for dem af sine Arbejdere, som maatte komme til Skade. Saaledes er Forholdet med Hensyn til alle de Virksomheder, som ere nævnte i § 4 A. Men § 4 har endvidere en anden Afdeling, nemlig under B., hvor der bestemmes, at enhver, som har et vist Maskineri i sin Virksomhed, staar til Ansvar for alle de Ulykker, som maatte indtræffe ved Benyttelsen af dette Maskineri. Det Beløb, som skal udbetales til Arbejderne, som komme til Skade, er ogsaa fastsat ved Loven, der fastsætter en Maksimums- og Minimumsgrænse for disse Beløb. Maksimumsgrænsen for Invaliditet er 4,800 Kr., for Dødsfald er Maksimumsgrænsen 3,200 Kr., medens Minimumsgrænsen er henholdsvis 1,800 og 1,200 Kr. Mellembestemmelserne for disse Summer fastsættes af Arbejderforsikrings-Raadet, naturligvis i Henhold til, hvor stor en Invaliditetsgrad der er til Stede, og hvor stor en Aarslønning vedkommende har haft, og ligeledes har Arbejderforsikrings-Raadet adskillige andre Funktioner at udføre. Det er i det hele taget en Institution, uden hvilken dette Lovforslag slet

ikke kunde føres ud i Livet. Det er en Institution, der kan løse Tvivlsspørgsmaal. Naar Loven træder i Kraft, og Arbejdsgivere ere i Tvivl om, hvorvidt de komme ind under denne Lovgivning eller ej, kunne de forespørge hos Arbejderforsikrings-Raadet, og Arbejdere, som ere i Tvivl, kunne ligeledes henvende sig med Spørgsmaal til det. Det fastsætter Understøttelserne, undersøger ethvert forefaldende Tilfælde, og uden et saadant Raad vilde en saadan Lov ikke kunne føres ud i Livet. Det viste sig ogsaa ved den tidligere Lovgivning paa dette Omraade, at man maatte have en saadan Instans at gaa til. Der havde man en Anstalt med en kongelig udnævnt Bestyrer, som man skulde søge til. Det Lovforslag, som her nu foreligger, er det samme, som vi vedtog i Fjor. Det er oppe i Landstinget ikke undergaaet væsentlige Forandringer. Formelt er det undergaaet adskillige Forandringer — det kan man se straks ved at kaste Blikket paa Lovforslagets Form, ja, alene ved at se Titelen, ser man straks, at det er undergaaet Forandringer — men reelt ere Forandringerne ikke store, og om de reelle Forandringer kan man sige, at de i det væsentlige ere Forbedringer. Jeg skal gøre opmærksom paa nogle af disse Forandringer.

I § 1 er der kommet en Forandring ind ved Landstingets Behandling af Sagen. Som Lovforslaget nu lyder, er det saaledes, at enhver Arbejder, uanset om han er bosat her i Landet eller ej, har Krav efter Loven, naar han arbejder under disse Virksomheder og kommer til Skade. Ifølge det Forslag, vi havde hervede, var det kun de Arbejdere, der vare bosatte her i Landet, der havde et saadant Krav. Jeg kan herom kun sige, at jeg anser denne Forandring for at være en Forbedring. Jeg ved ikke, hvorvidt det kunde drage Følger efter sig, at man havde den Bestemmelse i Loven, at kun de i Landet bosatte Arbejdere kom ind under Forsikringen, men jeg har hørt, at det kunde føre til, at visse Arbejdsvirksomheder kunde indforskrive Arbejdere i større Maalestok for at undgaa Forsikring af Arbejderne. Hvorvidt dette vilde kunne have været Tilfældet, skal jeg slet ikke udtale mig om; jeg har blot villet nævne det her. Dernæst er der i § 2 sket den Forandring, at Lønningsgrænsen for Arbejdsledere er sat op fra 1800 Kr. til 2400 Kr. Folketinget havde vedtaget, at disse Arbejdsledere, naar de havde en Lønning af 1800 Kr. og derover, ikke skulde komme